

Magazin za kulturu, umjetnost i obrazovanje-Magazine for culture, art and education

„In a country of hate the most hated one is the one who does not know how to hate.“ Ivo Andrić

Sarajevo, Bosnia and Herzegovina, Europe

as of Sept. 2009

DIOGEN

pro kultura magazin pro culture magazine

„U zemlji mržnje najviše mrzi onoga ko ne umije da mrzi.“ Ivo Andrić

E-mail: editors@diogen.com

MI OBJEDINJUJEMO RAZLIČITOSTI...WE ARE UNIFYING DIVERSITIES

Радојко Лако Веселиновић

БАТ ДИВЉИХ ТАБАНА

Јурио те чопор црних паса

Сустизали те најмоћнији и насуровији

Давили те иза решетака и бетонских зидина

Рањавали твоје тело, откидали месо најгладнији

И одлазили бесни да трагају за новим пленом

Стизала си и ти оне што заостају

Тргала им по коју ногу

Пленила дивљаштвом и недопустивом безобзирношћу

Да би показала снагу достојну репутације

И убилачког нагона

Сада склупчана лежиш поред мене

Привилегована, топла, са осмехом без отворених усана

Изгледаш као да си вековима ту, стопљена са чаршафом

Безбедна, заштићена, склона поспаности

А ја ти лижем ожиљке

НЕ КОРІВАТИ

КОРАЦИ У СОБИ

Стојим го и избацујем последњи упљувак пре него што ћу себе частити цигаретом

Наслоњен на лавабо пратим како одлази са танким млазом воде

Као подмукла смрт што се повлачи пред мисијом живота

И чека прљаву ноћ да опет нападне

У полусну

На кревету лежи нага жена док јој талентован зрак светла црта линију бедара

Тврдих гузова

И сјајних бутина

Ослобођена стида окреће се ка северу и несвесно нуди емпиријски доживљај, тачно до зоне откуцаја свога срца

Затворених капака

Зрелог осмеха

На пуним уснама

Одбацујем цигарету слабијег жара од оног у мојим очима

Потпуно бесан, разума натопљеног њеним мирисима

Скачем и...

Грлим је нежно

Без иједног уједа

ОЧАЈАН НАЧИН ДА УМРЕМ

Стављен у сендвич од устајалог теста

Беспомоћно хватам ваздух

А плућа ми отказују послушност

Присиљена на потпун застој

Док губим свест кривим око у дупљи

Како би потражио милост од времешне госпе

Заузете гњечењем сопствених сиса

И претпоставком да уживам у томе

Моја глава је била између њих

ОПСЕНА

Траг се кретао дужицом ока и сишао у зеницу

Кроз њу је наставио песком Белих обала све до краја познатог света

Ту се примирио поред тебе док си спавала годинама

Полуотворених трепавица

Опрезом срне уплашене завијањем вукова и недвосмисленим страхом од силине њихових очњака

Ти, срно небеска

Онда се савио у круг као да си топлим уснама колена додиривала у жељи да оставиш ексцентричан отисак

Наставио, савладао Океан и са тобом стигао све до Танаја залива

Штитио те, пазио од ужаса и хрвао се са непогодама

Племенима дивљим, грамзивим

Што су се потом клањала

Пред лепотом твојом челом о земљу ударала

Твој траг покорни

Треће године смело се обрео у Тиберији, где струје плаве земљу и продиру у копно

А ветрови ковитлају, увлаче међу горске дамаре и брегове

Тражећи најжилавије отпоре и стење вековно истих телесних облика

Што плене дивљим бојама и маме те да вечност поседиш ту са божјим апостолима

Јер твој смех прави одроне

И таква се свиђаш Боговима

Остала си ту да тражиш најздравије траве природе, сунцем подржане

Лепоту своју да учиниш блиставо блиском

Додиривом

Послуживом

Трагу свом

НЕ КОРІВАТИ

ПРОВОЦИРАЊЕ ШОКА

Некако се тог дана Нептун нахерио и након краћег двоумљења одлучио да испровоцира неред у космосу

Мада су астролози, без крупних речи, најављивали овакав развој догађаја

Упоредив са оним из године нулте

Када су харали мали инсекти доминантни у сваком погледу

И зачаране биљке што су опонашале најлепше цвеће у врту плачљиве принцезе

Док си ти сигурним кораком газила миље устрептала од жеље и гигантских очекивања

А онда се нашла у наручју где се разум мерио на граме

Шашава од ерупције неслућене среће равне брижљивом зачећу

Што се ширила кроз дамаре и својом коректношћу изазивала сеизмолошке поремећаје

Утробе засићене осећањима најинтимнијег садржаја

Све док ти једна суза није преварила око и слетела низ образ

А земља се затресла и напоскон стала

ПРСТЕН У КОВЕРТИ

Ваљао сам балване

Крчио прашуму

Заједно са герилом ратовао за правду

Пркосио цунамију и био бескућник

Вуцарао се боливијским пределима од којих је Бог дигао руке

И мислио да су иза мене све ватре пакла

Онда сам срео тебе

Твоје маске

И твој его

НЕ КОРРИРАТИ

СЕВЕРНИ ВЕТАР

Дама са севера је хрупила дрско заједно са ветром

Пробила кожу, потргала ребра и угнездила се сасвим близу срца

И својим хладним дахом зауставила живот

Скрупчана у фетус грејала се у сломљеном телу што је на крпену лутку личило

Све док се није отопила, заиграла

И сама постала део југа

Онда је упрла крхку снагу и гурнула крв кроз вене

Том исцрпљеном телу што љуби безусловно

И инаугурише у души новог домаћина

Њихов дах је замирисао на пролеће

Хитре потоке

Слободну птицу

Духовно васкрснуће

И црквени тамјан

Потом је дуноо хладан северни ветар...

...и сјебао, сјебао...

...бехар...

НЕ КОПИРАТИ

СКИЦЕ НА ТЛОЦРТУ

Сам,

раздрљених груди трчим уз реку у којој се утопио мој пријатељ Петрарка
Не желећи да плови у папирном чамцу са лажима изванредне осетљивости
Заборављајући себе пред њима

Узаврелог мозга

Заузет сећањем на ведру и узвишену лепоту што је господарила његовим
мислима

Све док се исцрпљен није обрео у шуми горостасних људи који су му у
танчине предочили истину

Опрезно,

мислим са мање жестине и крећем се, прецизно, последњим зраком сунца

Не бих ли на његовом крају нашао надчулно уточиште између два света

Тамо пронашао болесног и посрнулог бога

Како бих најзад променио стање из кога је све проистекло

Пошто сам племић и славан човек

Посрамљен,

мрштим се на осећања која трепере у дну мога срца

Где је становала љубав

Кавалирство

И част

Убрзавам,

помало уплашен од поремећеног дволичја и промуклих крикова што
остадоше у сарам летњих чизама

Заједно са кратковидим патуљком усраних гаћа што преде стаклену вуну
наместо памука

Знам

Убиће га промаја

НЕ КОРИРАТИ

СУСРЕТ У ПОДНОЖЈУ ТРЕНА

Војничка, вертикална линија се протеже низ твоју кичму
Кочи је по неки пршљен
Она се увија гипко
Плеше
Клизи неприметно
Одаје је траг

Као ловац у трави креће нагон за њом
Њуши мирисе, сабира осећаје
Осокољени осети убрзавају било
Надире слатко гушење
Онда се прикрада експлозивни набој
И убризгава семе што штекће уз прасак

Дишемо кратко али јасно
И доживљавамо ново буђење

MEKA

PR

DIOGEN pro kultura
<http://diogen.weebly.com>